

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrta leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zahvala.

Volilcem velikim posestnikom in volilnim možem občin, kateri so se dne 8., oziroma 13. t. m. v tako častnem številu udeležili volitve za okrajni zastop Ptujski in so složno glasovali za kandidate, priporočene jim od podpisanega odbora, izrekamo iskreno zahvalo in jim kličemo: „Živeli, ne vdajmo se!“

Herneca in Leskovarja Antona izpustili smo kot kandidata na nju lastno prošnjo, ker bi imela k sejam predolgo, po zimi jako hudo pot, svojih dolžnosti kot odbornika pa nista hotela zanemarjati. Ker sta oba že bolje priletna moža, morali smo ustreči njuni želji, da si tega nismo radi storili.

To v pojasnilo, Bog in narod!

Na Ptuj, dne 15. julija 1887.

Odbor pol. društva „Pozor“.

Naznanilo.

P. n. novoizvoljenim udom okrajnega zastopa uljudno naznanjamo, da slav. c. kr. okr. glavarstvo že razpošilja volitvena spričevala (Wahlcertifikate) ter jih ob enem vabi k zborovanju v četrtek dne 28. t. m. ob 8. uri zaran v Murščevo dvorano v Ptuj, da se pregledajo volitveni akti in voli načelnik, njegov namestnik in drugi odborniki (Bezirksausschuss.)

Ker je to zborovanje velikega pomena, opozarjamo izvoljene zastopnike, da se ga gotovo vsi udeležé, da se tisti, kateri bi ne dobili volitvenega spričevala, en dan pred zborovanjem oglasé pri c. kr. okr. glavarstvu in terjajo spričevalo, da se v dan zborovanja, t. j. drugi četrtek zberejo dobro uro, preden se zborovanje začne, v „Narodnem domu“ na pogovor.

Na Ptuj, dne 15. julija 1887.

Odbor pol. društva „Pozor“.

Slovensčina v naših uradnih.

Ne more se reči da vladi neljube razmere, v katerih živimo, izlasti. kar se tiče ne-

katerih javnih uradnih, niso znane. Semtertje je že tudi kaj ukrenila, da se nam izpolni kaka skromna želja, toda kaj pomaga to, ko ostane iz večine vse le na papirju!

Da je to resnica, to čuti le preveč naše ljudstvo. Za to pa smo hvaležni našim poslanecem, ki razkazujejo, posebno v drž. zboru, želje in potrebe ljudstva moški in brez strahu. G. dr. A. Ferjančič, sedaj c. kr. namestni državni pravdnik v Ljubljani, poprej pa pristav c. kr. sodnije na Ptuj, pozna razmere, kakor so pri c. kr. sodnijah iz lastne skušnje in jih je v drž. zboru dne 25. maja t. l. kaj živo opisal. Po stenografičnem zapisniku so bile njegove besede te-le:

Visoka zbornica! Če Slovenec govori pri poglavju „pravosodje“, se žalibog ne more spuščati v one splošnje razprave o tem, kaj je vlada in posebno sedanja justična uprava storila in kaj opustila, kakor je to storil gospod predgovornik. To rad prepuščam kakemu drugemu govorniku. Nečem se v tako splošnje razprave spuščati, pa tudi ne stopiti na ono nizko stališče, na katere je prišel g. predgovornik, ki je sodnike in državne pravdnike pri nekaterih čeških sodiščih zaznamljeval po njihovi narodnosti. — Kam bi prišli Slovenci, ko bi to delali? Mi smo zadovoljni, če imamo uradnike, Nemce, zahtevamo pa, da znajo tudi slovenski, to jim je za občevanje s slovenskimi strankami neobhodno potrebno.

Kam bi prišel, ko bi hotel naštevati, ne katere narodnosti je sodnik, ampak ali je jezika zmožen, katerega v uradu neobhodno potrebuje, — kam bi prišel, če bi hotel navajati, da imamo v naših krajih tudi sodnike in državne pravdnike, ki niso ne Slovenci ne Nemci, ki pa tudi ne znajo ne jednega, ne drugega jezika. (Posl. dr. Trojan: Čujte! Klici na levi: Kaj pa tedaj znajo? Posl. dr. Rus: volapük. Samo italijansko. Ured.)

Reklo se je, da imamo Slovenci jako izraženo narodno čutenje. To je resnica, bili smo

k temu prisiljeni in žal, da nam razmere ne dopuščajo za sedaj pečati se v večji meri s čem drugim, kakor s tem, da si ovarujemo svojo narodnost in svoj jezik.

Moje razprave bodo proste političnih pri- datkov in sukale se bodo le na stvarnih tleh nedostatkov v slovenskih pokrajinah in potreb, za katere se potegujem.

Moji slovenski kolegi so v splošnji debati in pri dotičnih poglavjih v ožji debati, podrobno razpravljali, kako neugodno da je naše stanje v različnih delih uprave in posebno gledé šole. Jaz hočem na razgovor spraviti naše razmere gledé urada, hočem se pa omejiti na pravosodje, o katerem se ravno razpravlja.

Svoji razpravi na čelo čem postaviti kakor geslo besede, katere so bile nedavno izrečene na jako imenitnem mestu in od veleim- nitne osebe.

V seji gosposke zbornice dne 22. aprila t. l. govorile so se naslednje besede (bere):

„Jaz sem vselej rekel, da je krivica, če se možu, kateri ne zna nemški, dostavi nemška sodba, nemški odlok. (Čujte! na desni.) Jaz sem bil zmiraj te vere in te misli, da cinozura za uporabo člena 19. drž. tem. postav mora biti v tem, da mora biti vsakemu avstrijskemu državljanu mogoče, da se posluži v deželi navadnega jezika, da lahko v tem jeziku svojo pravo išče in najde, to je, da mu mora biti dovoljeno, svojo prošnjo, pritožbo, tožbo podati v jeziku, v deželi navadnem in da se mora izdati razsodba v tem jeziku.“

Te besede, gospoda moja, katere zaznam- ljujejo vse naše želje in napore v pravosodju, govoril je v napominjani seji gosposke zbornice pri prvem branji dovolj znanega in prej ome- njenega predloga proti jezikovnemu ukazu od 23. sept. t. l., ne grof Taaffe, ampak njegov nasprotnik v tem slučaju, ekscelenca vit. Schmer- ling. (Čujte! na desni.) Nočem dvomiti, da Nj. prevzvišenost res ni vselej bil tega prepričanja, vendar pa smem po pravici ugovarjati, da leta 1881, ko je prišla slovenska sodba na najvišje sodišče in jo je to v soglasju z drugo instanco, nadsodiščem Graškim, samó za to za nevaljavno in ničevo spoznalo, ker je bila slovenska, — da torej v tem letu 1881 to prepričanje Njih prevzvišenosti starčka — „lord oberrihterja“ ni bilo tako intenzivno, kakor sedaj, ko gre mejo delati med sodnim jezikom in jezikom za notranje poslovanje. (Prav dobro! na desni.)

Mi smo hvaležni nasprotnikom slovenskega uradovanja, da so poskusili slovenski jezik iz sodnih sob izgnati, — mi smo jim hvaležni, da so se drznili to storiti, kajti to je vzbudilo v slovenskem ljudstvu toliko nevoljo, da so se njegovi zastopniki v tej zbornici dvignili in zahtevali od justične uprave tacih uredb, ki bi naš, nám nad vse ljubi materni jezik te sra-

mote oprale, in justična uprava je v naredbi l. 1882 pripustljivost slovenskega jezika v uradu pripoznala. Jaz sem obžaloval, da ni tedaj ju- stična uprava dalje segla, menim pa, da se na stališče nedopustljivosti slovenskega jezika v uradu ne bomo nikdar več vrnili, če uvažujemo njegovo razvitost in dokazano in od vlade pri- poznano sposobnost za uradovanje.

Justična uprava je z omenjeno naredbo v bistvu sama pripoznala, da je jezik slovenski dopustljiv in je pri tem tudi še starejše, od nasprotnih vlad izdane in slovenskemu urado- vanju jako blagovoljne naredbe otela pozab- ljenosti.

Toda vse te naredbe, — in priznavam, da je bilo takrat to morda opravičeno, — stojijo le na stališču, da je slovenski jezik v uradu le toliko rabiti, kolikor je to mogoče in se da storiti. Menim pa, da bi visoka vlada že danes morala in da bi lahko to stališče popustila. Jaz sem popolnem prepričan, da je znanje slo- venskega jezika med sodniki bolj razširjeno, kakor se misli. Jaz sem celo prepričan, da če bi vlada imperativno zahtevala slovenski jezik, bi se ji ne bilo treba bati, da zadene na take težave, ki bi kazale, da je ta korak prezgoden.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Mošt in njegovo pridelovanje.

Čem bolje se razširja žganje med ljudi, tem hitreje gine zdravje in blagostanje izmed njih. Kdor je pravi prijatelj ljudstva, ne zmerja ga za to, a še manj ga grdi, kazoč na to v resnici pogubonosno prikazen, pač pa išče sred- stev, da po njih, kolikor more, to kugo od- pravlja.

Izmed teh sredstev ni najnižje pridelova- nje mošta. Mošt ima vse lastnosti v sebi, da ustreže ljudem, ki pijó ali iz žeje ali tudi le za kratek čas. Požirek dobrega mošta, kako razfriša človeka! Kupica zdravega, čistega mo- šta, kako razveže človeku jezik v dobro voljo! To je v tem seveda resnica, mošt mora biti zdrav, čist, okusen in tak bode le tedaj, ako se prav dela in dobro okovarja.

V to pa je treba, da se jemlje sadje v pravem času z drevja. Ne prerano in ne pre- pozno, ta čas, ko je že popolnem dozorelo, ko- likor se to godi na drevju, vzame se z drevja in najbolje, če se trga, ne pa stepa. Ako se namreč stepa, rani se preveč sadje ter tako gnjuje še, predno se stolče in to se zna, da iz gnjilega sadja ne bode mošt nikoli prav oku- sen, pa tudi ne drži se dolgo.

Nekatero sadje pa še koj, ko se sname z drevja, ni godno za mošt, ampak mora nekaj časa na suhem kraju, pokrito s slamo ali s prti,

obležati. Nekaj ga pa je, ki ne sme dolgo ležati, kajti sicer se izpremeni v mokasto in te-steno mečo, ter ni več dobro za mošt.

Kdor hitro, ko sname sadje z drevja, tisto stolče, dobi pač več mošta, toda nikoli tako dobrega, kakor če ga pusti, da nekaj časa obleži ter že po zunanjem kaže, da je zrelo. Predno pa se tolče sadje, kaže nagnjilo sadje odbrati in ostalo, zdravo lepo oprati. Vode prilivati pa ne kaže ali le redko, kajti v sadju je itak dosti vode, samo pri nekaterih sadnih vrstah, ki imajo debeli sok, treba je priliti vode, ali izgodi se to naj zmerno! Na 20 kil hrušek dolije se tri, na 20 kil jabolk pa samo dva litra vode. Če se pa prilije več vode, mošta je seveda več, toda le-ta ni tako dober in kar je še huje, ne drži se.

Brž, ko se je sadje stolklo, dne se zmes v kadi ter ostane v njih od 5 do 12 dni. V njih se izvrši prvo, burno vrenje in prevleče se na vrhu z neko skorijo. Kar je sedaj že tekočine, to se odlije v sode ter shrani posebej. Odloj ima lepšo, svitlo barvo in je sploh okusniši, kakor pa, če se preša vse skupaj. Da se počaka na vrenje v kadéh, ima pa še to za-se, da dobi mošt bolji duh. V lupinju je namreč več tacih reči, ki lepo diše, toda prešanje jih ne dobi iz njega, pač pa vrenje.

Dobro storiš, če postaviš na stolčeno sadje preprogo iz lat ter kad pokriješ s krovom. Da more ogljikova kislina, ki se izpušča pri vrenju, oditi, deni v krove cevi. Ko se potlej izpreša mošt, nalije se v sode. Le-ti morajo biti snažni in nekaj žvepleni. Ako je v kleti toplote od 8—12° R., stori ona moštu najboljše za vrenje. To se zna, da si mora toplota ostati blizu enaka.

Ni zadosti, da si naprešaš dobrega mošta, treba ti je še dalje za-nj skrbeti. Le-ta skrb pa ni druga in ne drugačnja, kakor je je treba vinu. Tako oskrbljen mošt je na večih krajih bolji od vina in mrcina, če ga ne bodo delalci raji pili, kakor pa žganje!

Sejmovi. Dne 22. julija v Ivniku, pri sv. Heleni poleg Šmarja, na Malih Rodnah in v Mariboru. Dne 25. julija v Kozjem, v Lipnici, v Žalcu, v Črmožišah in v Slov. Bistrici. Dne 26. julija v Framu in na Teharjah. Dne 30. julija pri sv. Jakobu v Dolu in v Kostivnici.

Dopisi.

S Ptuja. (Po volitvah za okrajni zastop.) Volitve za okrajni zastop, katere so imele takrat poseben pomen, so srečno končane. Volilci veliki posestniki in volilni možje občin, vsi so storili svojo dolžnost z malo izjemo. Iz fare Polenšak izostal je eden veliki posestnik, iz Dornove dva, iz Pacinja dva; veliki posestniki fare sv. Lovrenca v slov. goricah prišli so

vsi volit razun enega Gerlinca, od sv. Andraža v slov. goricah vsi, od sv. Urbana vsi, od sv. Janža na polji vsi, celo visokorodni g. baron Dunaj Ebensfeldski, iz Cirkovške, sv. Lovrenčke in Majsberške fare vsi. Do častne zmage pripomogli pa so največ Pacinje, Mostje, Spodnji Velovlak, Levajnci, Drstenci, Svetinci, Ločič, Vitomarci, Drobotinci, Hvaletinci, Zagorci, Gerlinci, Bratislavci, ker je po teh vaseh največ velikih posestnikov. Po Halozah na Gori, Hajdinju, Vidmu, Zavrču, pri sv. Marku in Marjeti, v Podvincih so veliki posestniki redko sejani, kar je obžalovanja vredno, toda tudi ti so prišli vsi volit in so volili Slovence katoličane. Slava vsem! Vsi so se pokazali prave, trdne slovenske korenine može; niso se vstrašili rane ure, ne dolgega pota, ne zamude časa. Mestjani in nemčurji gledali so jih pisano, pa blizo si niso upali, ko so prišli v tolikem številu na volišče. Tudi najhujši nemčur ima strah, pred pravim slovenskim kmetom! Volilnih mož občin prišlo je volit 141 izmed 159. Tudi v tej skupini bila bi volitev enoglasna, ko bi se ne dali nekateri, ali iz častilakomnosti ali iz nevednosti zapeljati, da so nekatere narodne kandidate izbrisali in na njih mesto zapisali nekega mesarja in šnopsarja, znanega Šoštarčiča od sv. Vida in tujca Piska, potem nekatera druga imena. Može, ki se niso discipline držali, bili so iz fare sv. Trojica v Halozah, sv. Andraž v Halozah, sv. Barbara, sv. Marjeta in sv. Marko. (Dalje pride.)

Iz Noršinec pri Ljutomeru. (Letina.)

Akoravno nam letošnje vreme, veter in dež menjajoč, in vedno hladno trajajoč nič prav ne ugaja, se vendar do sedaj na polju in v sadovnjaku prav dobro kaže. Mraz nam je letos hvala Bogu izostal, pač pa nas je toča trikrat obiskala in enopot precej tu in tam škodovala, k sreči ni na široko in dolgo segla. Tudi sena je prav obilo, ker še je obilen dež aprilovo in majevo sušo o pravem času obustavil in močnejšo rast trave pouzročil. Ko bi nas vendar Vsegamogočni pred dalešnjo točo varoval, ker se je ta uima pri nas tako udomačila, da nas malo, da ne vsako leto tu in tam obiše. Po vinogradih je trta dobro ocvetela ali vreme ji najbolj ni ugajalo, ker je vsak dan nekoliko deževalo. Rana plemena in ameriške trte so že pred 14 dneh ocvela. Cepljenje trt na zeleno, katero sem letos 1. jun. za razna naša namizna in za vino sposobna plemena na sledečih ameriških sortah storil, se je prav dobro obneslo, med 40 cepljenci so komaj 4 izostali. Te ameriške podlage so: Izabela, Columbia, York Madeira, Bland, Vitis Solonis. Najbolj trpežna in zoperstavljajoča proti trtni uši je York Madeira, katera sorta se tudi po sušini nahajajočih vinogradih zasaja in potem naša navadna plemena na njo cepijo. Boljšega pomočka proti

trtni uši še do sedaj ni. Tudi jaz bom imel v jeseni nekaj štrtin ključic in korenikov od omenjene sorte na razpolago.

Iz Sesterž. (Nevolja)*) Opravnik ali agent Jereb je, kakor je večim znano, bil skoraj preveč prodaval rezalnice za slamo, pobiral pa je menda denarje v svoj žep, kajti tovarna zdaj tiste v novič tirja. Na hvalo gospodov, dekana Hajšek-a in župnikov Korošec-a in Lenart-a, ki so jo v „Slov Gospodarju“ javili, vsedel sem se mu tudi jaz na dobro namazane limanice. Za Jereb-a se sedaj ne vé, kar nas je pa ujel pa trpimo. Pa tudi lastnik tovarne v Stockeravi ni veliko boljši — Meni je za prejeti denar podpisal potrdilo, dne 18. junija in pri c. kr. sodnji je pa dne 24. junija tožbo predložil po svojem zastopniku Dr. Hillerju, ali je tako postopanje pošteno?**) Vsaki, ki je od teh ljudi kaj kupil trpi gotovo tudi nekaj škode, svarim tedaj vsakega, naj se takih sladkarjev in prilizunov varuje in jih hitro, če kateri pride, od hiše odpravi. Če ne gre drugače, pa palico v roke! Kar stroj zadevlje, je dober, samo ljudje, ki jih prodajajo, niso, da jim človek zaupa. To se bo pa najbolj pokazalo pred c. kr. okrožno sodnijo v Celju, pred katero pride cela stvar kmalu.

Iz Bučkovec pri Malinedelji. (Neprilichnosti in pošta) Vsakdo ve, ter mi bo tudi pripoznal, da imajo občinski odbori in župani, za izpeljavo imenitno nalogo in dolžnost, zastopati svoje občane in njih koristi. Zavoljo tega bi pa tudi občanje morali na te častne občinske sedeže voliti le same take, katerim je v istini mar kaj za občane koristiti, a ne samo za lastni žep in želodec. Tudi naša občina ima že nekaj let sem župana, toda ta bi bil za vsak drugi posel boljši, kakor za županovanje. Nima popolno nikakoršnega redú, ne v pisarnici ne v občini, za ceste in druge javne potove. Krčmarji slobodno točijo črez uro v noč, slobodno prodajajo „šnops“, ko se v cerkvi daruje sveta maša; slobodno imajo plese, ne da bi se postavne pristojbine poravnale in vendar se nobenemu nikdar nič ne izgodi, ker naš „rihtar“ nič ne vidi, ali pa vse lepo zagrne. Ni še tega dolgo, kar se je vršila sodnijska preiskava proti enemu oštirjašu naše občine, ker je jemal od fantov zrnje in druge reči, katere so taisti, kakor pravijo ljudje, svojim starišem doma pokradli. Posledek tega je bil, da so bili omenjeni fanti vsi z zaporom kaznovani, a oštirjašu, če bi mu tudi ne bilo na škodo, se dozda ni ničesar zgodilo. Občanje, pri prihodnji volitvi, pokažimo, da smo možje, da neredov v naši občini nečemo. Iz-

volimo si take ljudi, o katerih smo prepričani, da so zaslužni, ter da kaj razumijo, a na taiste, katere nam drugi silijo, poveznimo koš. Govori se, da namenimo dobiti novo redno pošto, za katero je nek naš „purgar“ prosil. Z veseljem je ravno ne pozdravljamo, ker nam ne bo veliko koristila. Sicer pa dvomimo, da bi omenjena osoba dobila to reč v roke, za katero mu majnka prvič zmožnosti in drugič zanesljivosti. Bučkovski.

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdržavanje dekliške šole šolskih sester so darovali, oziroma letnino odrajtali p. n. č. g.: Premij. g. knez in škof 20 fl., volilo po † g. A. Žuža 199 fl. 63 kr., Franciska žl. Aulinger 100 fl., župnija „Prihova“ za sv. leto po č. g. Modicu 14 fl. 74 kr., Marčink-a conto Vrečkotovega volila in Šuta Ropert, župn. v Zavrču 10 fl., Kovačeva hiša na Zg. Hudinji, 7 fl., Kmecl Fr., hišn. pos. v Celji, Korošec Neža, Stiplovšek Val. župnik v Ločah, Žolgar Miha, prof. na gimn. v Celji, po 5 fl., Črnko Jožef, duh. oskrbnik v Lembahu 3 fl., Gmeiner Karol, žup. v Širji, Kresnik Jož. v Teharju, Levičnik, pos. na Bregu, Majer Franc na Polulah, Muha Jožef, kaplan pri sv. Rup. n. L., Stožički Alojzija, Šijanec Alojzij, kaplan pri Novi cerkvi, Westermajer Marija, gospá v Celju, Vošnjak Lovro, žup. v Št. Jurju, Vrečer Apolonija v Ormožniku, po 2 fl. Bog plati vsem!

Iz Ormožke okolice. (Hudo obiskovanje božje.) Zadnjega majnika je ona huda burja vničila vse zimske pridelke v Ormožkej fari, razun Pavlovec, Huma in deloma Pušenec in Frankovske srenje; gorice naše fare so takrat celo nepoškodovane ostale. Sv. Vid, že od nekdanj nevaren godovnjak, nam bo tudi letos nepozabljiv. Blizo 9. ure večer je huda burja prihrula in točo prinesla, pa le v mali primeri od dne 31. maja; rekel bi, da skoro po oni poti kot takrat, izvzemši nekoliko polja. Vničila pa je od zadnje ostalo, česar niso pokosili in tudi Pučensko ves bolje, nego prej; po vsej svoji poti pa je vmes koruzo, edino upanje do zdaj, tako v zemljo zabila, da so drugi den prišli okopači, pa se tužni brez dela vrnili domu. Poleg tega pa je v naši bližini še obiskala Lešnički in Litmerčki vrh, sicer med dežem, a burja je več vničila v goricah in sadunosnikih. Ni le polje, temuč tudi travniki so hudo trpeli in ubogi seljak tožuje, ne vedóč, kaj še bo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister za uk in bo-gočastje prireja nekaj sprememb pri pravoslovnih naukih na vseučiliščih. Pravijo, da je ta-cih res potreba, no potreba pa je tudi slov. dijakom prilike, učiti se potrebnih reči tudi slovenski a nič se ne sliši, da misli minister

*) Ta dopis podamo našim bralcem v svarilo a iz-rečemo, da denarja ne more izgubiti, kdor ga je opravniku proti potrdilu izročil, dokler je le-ta še bil pri oni tovarni v službi. Škodo mora le tovarna trpeti. Ured.

**) Izgodilo se je to bilo gotovo že prej, kakor je g. tovarnar denar dobil v roke in bode torej gotovo tožbo odmaknil. Ured.

v tem na kako premembo. — Sedaj je že določeno, kedaj da obiše cesarjevič Rudolf štajarsko deželo. V Gradec pride menda dne 19. okt., v Maribor pa dne 23. Ces. namestnik, baron Kübeck je bil te dni na Dunaju, da se določi gledé tega potrebno. — Parnika sta sedaj že v Muri pri Gradcu, toda vožnje še nista pričela, pač škoda denarja za tako igračo! — Pouk v slov. jeziku se je na c. kr. gimnaziji v Celovcu nekam na novo vredil. Začne se s prvim razredom in podaja se učencem v 3 razdelkih. Dolej se je začel v drugem razredu in podajal se je v 4 oddelkih. Mi ne vidimo v tej vredbi nič kaj vzboljšanja. — Nadvojvoda Oton zapusti Celovec ter se preseli v Dun. Novomesto. — Brzovlakov na koroški železnici iz Maribora v Celovec ni več letos, vendar pa se pripravlja sedaj prošnja do ravnateljstva južne železnice za-nje. Težko, da jo le to usliši, ker se lani niso izplačali. — V torek, dne 19. julija se je nemški cesar pripeljal v Inomost. Starček se je na palico opéral, ko je stopal iz vlaka do voza, na katerem se je peljal v gostilno. Ljudje so ga spoštljivo vzprejeli, sedaj je že v Gostinjskih toplicah. — V Metliki na Kranjskem imajo razstavo goveje živine. — Na Kranjskem se sliši več glasov, naj se napravi škofijska zavarovalnica za cerkve in sploh cerkvena poslopja. Misel zasluži resen predarek. — Za poslanca v dež. zboru Postojnskega okraja priporoča se g. A. Kraigher, trgovec v Postojini. — Za Erjavčev spomenik in ustanovo je doslej že nabranih 2618 gld. 48 kr. C. kr. kmetijska družba za Primorje hoče vzboljšati govejo živino po onih krajih ter nakupi v ta namen nekaj bikov Belarskega plemena na Koroškem. Velik zbor družbe sv. Cirila in Metoda se je dne 19. julija v Trstu vršil in je bil pravi narodni shod. Prof. Einspieler je postal prvi častni od te družbe. — V Sarajevu so te dni 5 judov obsodili na več let težke ječe, ker so bili državo, vojaštvo in ljudstvo ogoljufali v vsem skupaj za več milijonov. — Zagreb ima novega župana, vlada ga je kar sama imenovala, je pa tak vladni svetovalec, g. Sieber. — List „Hrvatska“ je obsojena na 2000 gld. izgube v kavciji, ker je bila v dveh dopisih razkrila, kake da so v Bišnju in Ogulinu bile zadnje volitve. Ta obsodba je huda. — Ogerska vlada že trobi v svet, da bode prihodnje leto za nekaj milijonov več prihodkov pa menj stroškov. Prvo ji še človek verjame, a drugo, manj stroškov — teh pa bode že težko.

Vunanje države. Bolgarska deputacija je bila te dni v Ebenthalu pri Koburškem princu, izvoljenem knezu Bolgarskem. Le-ta pravi, da vzprejme izvolitev, toda v Trnovu ne pojde, dokler še ne potrdijo vlade izvolitve. Iz tega bode pa težko kaj. Turčiji je izvolitev ljuba, nič pa ni Rusiji; da si nima zoper princa ugo-

vora, ugovarja pa tem bolje zoper sobranje, ki ga je volilo. Ostale vlade pa so odgovorile Turčiji blizo tako, kakor bi opirale kožuh, pa se bale ga zmociti. — Sobranje je že razšlo, princ Ferdinand pa pojde v Petrograd, da potrka pri caru, kake volje da bi kaj bil. — Katkov, odločen Slovan, je v Moskvi vzbolen, veljal je pri sedanjem caru veliko in je ves čas delal na to, da se združite Rusija in Francija. — Bismark si išče naslednika za trgovinsko ministerstvo. Možu je le-to breme postalo pretežko. Brž ko ne bode ga dobil v plem. Böttcherju. — Belgijska zbornica je pustila svoje ministerstvo gledé nove vojaške postave na cedilu. Koj prvi paragraf, ki določuje splošnjo vojaško dolžnost, je z veliko večino zavrгла, z njim pa je cela postava padla pod klop. — Angliji je izpodletela pogodba s Turčijo gledé Egipta, ter je sultan ni maral podpisati. Vsled tega ostane ondi vse po starem. No Anglija ni na izgubi, samo da je treba v tej reči priti do necega konca. — Poskusna mobilizacija, to je poskus, kako in v katerem času bi se mogli vojaki zbrati, ko bi jim tako povelje prišlo, izvrši se jeseni v južni Franciji ter je zbornica dovolila potrebni denar. Bismarku to ne bode po volji. — Sv. Oče so poslali msg. Persico na Irsko, naj poizve, kaj in kako se godi Irsem. Anglijska vlada bi namreč rada, da bi sv. Oče spravili Irsko ljudstvo z vlado. To pa storé sv. Oče le takrat, ako spoznajo na tenko tamošnje razmere. — Kako da se godi italijanski vojski ob Rrdečem morju, nam je le malo znano, kajti Italijanom ni verovati. Sedaj se hvali njih general, Saletta, da so se z njim spoprijaznili ondašnji narodi. Ako je to resnica, držal se ne bi dolgo zoper nje Abisinski kralj in bi torej hoče, noče sklenil mir z Italijani. — Na Grških otokih je bil te dni hud potres, tudi v Mali Aziji so ga imeli.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Njegovi župljani vedo sto in to lepih in jako zanimivih zgodob iz njegovega življenja povedati. Naj nekatere tukaj posnememo.

Ubogi so bili njegovi prijatelji in trumo kruljevih, bolenih in siromakov, ki so okoli in okoli obsedali njegovo stanovanje, je rad imenoval svojo „familijo“. On je vsem pomagal, vse je podpiral in tolažil; če je pa kdo po nemarnem življenju prišel do siromaške palice, tistemu je Peyramale ojstro zapridigal, a zavrigel tudi tacega človeka ni. Temu je dal v denarju, drugemu je pomagal z dobrim svetom, lačnemu je dal kruha, golemu oblačila; kjer je bilo pomoči treba, tam je Peyramale pomagal.

Ako je imel veliko, delil je veliko, če je pa imel malo, pa je tudi od malega rad dal svoji „fami-liji“. Vse njegove omare in shrambe so bile prazne; on je drugod hranil svoje zaklade, tam namreč, kjer jih rja ne pogubi, kjer jih moli ne snejo, in kjer nobeden tat ne pride do njih.

Sam je bil zadovoljen s ponóšeno suknjo; črevlji so bili že tolikokrat zakrpani, da si prvo oglavje komaj zasledil; in o njegovem klo-buku so hudobni ljudje rekali, da je prè že Abrahama videl. Ako mu je katera dobra duša darovala novo suknjo ali nove črevlje, takoj je suknjo spremenil v jopič, in ž njim nagega oble- kel, in črevlje je daroval tistemu, kateri jih je najbolj potreboval.

Časih so dobri župljani podmitili njegovo staro hišinjno, da je po noči zmenila njegovo staro obleko z novo; takrat se je Peyramale pritožil, rekši: „Zakaj me ločite od mojih starih slu- žebnih?“

Nekega dne mu prinesejo dvanajst novih srajc. Hišinja jih je zunaj na dvorišču razobe- sila, in je šla v hišo omare pripravljat. Ko pride nazaj na dvorišče, je viselo še samo deset srajc, dve je med tem že nek siromak odnesel. Starka prestrašena, je na glas upila: „Pa ravno kar še jih je dvanajst bilo!“ Župnik pa se je smehljaj, ter djal: „Vendar ne upij tako, saj božjih zapovedi tudi ni več kakor deset“. Drugo jutro jih ni bilo več, kakor osem; srajce so bolj naglo pojemale kakor mesec, za par dni še jih je samo troje ostalo. Toliko na enkrat hišinja ni mogla prenesti. Ko je ubrala svoje grlo in nabrusila svoj jezik, je prišla nad gospoda žup- nika, in dasiravno so imeli duhovnega gospoda v gostje, jim je vendar glasno očitala njihov greh, in jim na drobno in na dolgo povedala, kar jim je šlo. Peyramale je potrpel ter po- čakal na konec pridige, a potem je mirno re- kel: „Glej, Bog ljubi neravne številke: eden Bog, tri božje osebe, sedem sv. zakramentov“. Starka je menila, da je to izrek sv. pisma, in ni upala dalje ugovarjati.

Ne redkokrat, ampak pogostoma se je zgodilo, da je Peyramale pustil svojo srajco in svoje hlače kakemu revnemu trpinu. Njegov dolgi talar je ljudem zakrival, kar je župnik skrivoma ubogim dobrega storil.

(Dalje prih.)

Smešnica 29. Cigan je ukradel pri nekem judu bakren kotelj, a revež ni prej pomislil, kaj bode z njim. Tedaj pa ga še skrrije v tur- šišču ter se poda nazaj k judu v oštarijo. Le- ta je že zgrešil kotelj ter hudo preklinja tatú. „Eh, očka“, reče cigan judu, „kdo bo neki kra- del kotelj, čemu bi mu kje bil?“ — „Čemu?“ zaupije jud razkačen, „čemu? Sekira se vzame in kotelj se razseče na kose, potem ga kupi vsak klepar“. — „Tako?!“ vpraša zategnjeno cigan ter se odpravlja po času — na tursišče.

Razne stvari.

(Občni zbor.) V nedeljo 24. t. m. priredi podružnica sv. Cirila in Metoda v Vuhredu ob 1/24. uri popoldne občni zbor v Kristelnovi go- stilnici z govori, veselico in tombolo. Odbor.

(Vabilo) k svečanosti, ki se priredi po- vodom sedemdesetletnice Dav. Trstenjaka pri sv. Jurju ob Ščavnici pri g. Fr. Vaupotiču v nedeljo dne 31. julija 1887. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Odbor.

(Šolski sklep.) Pri čč. šolskih sestrah v Mariboru bilo je v dneh 19. in 20. julija sklepno izpraševanje in ob enem razstava roč- nih del šolaric. Tako prvo, kakor drugo je bilo znamenje, kolika da so čč. sestre sreča za otroke, ki jih dobijo v podučevanje. Mil. knez in škof so bili po več ur pri izkušinjah, sicer pa so jih vodili vlč. g. Fr. Kosar, stolni korar in namestnik mil. kneza pri čč. šolskih sestrah.

(Šolska skušinja) pri čč. šolskih sestrah v Celji bode v četrtek, dne 28. julija. P. n. gospodi udje „kat. podporn. društva“ in drugi prijatelji slovenske mladine se najuljudneje va- bijo k temu izpitu. Ob 7. uri zjutraj je v hišni kapelici sv. meša, potem v vseh 4 razredih iz- praševanje otrok.

(Izpit zrelosti.) Izmed 23 osmošolcev na celjski gimnaziji je poskušalo napraviti iz- pit zrelosti 20, trije pa so že pred skušnjo od- stopili. Izmed teh je dostalo skuišnjo s prvim redom 10 — a drugih 10 je „padlo“ na 2 me- seca in na eno leto. To bi bil toraj prav neu- goden vspeh.

(Nesreča.) Triletni otrok J. Gobca, po- sestnika v Zibiki, si je dne 8. julija igral na trati pred hišo. V tem pa pride kobila domov ter udari otroka z nogo tako hudo, da umrje čez 3 dni v hudih bolečinah.

(Kazen.) Posestvo Št. Gobca, posestnika v Zibiki, je prišlo na bobenj. Mož pa si je mis- lil: če ne bom jaz več stanoval v tej hiši, naj pa še drug ne! Za to jo je podrl ter šel v gozd, da podere drevje, kar ga je v njem še stalo. Žena mu je pa, kakor se spodobi, bila pri tem delu na pomoč. Gosposka pa je bila druge misli ter je déla sedaj moža na 30, ženo pa na 14 dni pod ključ.

(Žeja.) Ni prav, če trpé delalci na polju žejo. Lehko se izgodi, da prevzame koga tako vročina, da se zgrudi mrtev na tla. Požirek vode, če tudi mlačne, je dobra pomoč zoper vročino.

(Volitev.) Pri dopolnilni volitvi v okr. zastop pri sv. Lenartu v Slov. goricah, name- sto rajnega gosp. Ahmana je bil izvoljen Mat. Rola, izvrsten narodnjak.

(Divjaki.) V krèmi J. Krulca na Mo- stecu sta se mizar Fr. Baškovič in hlapec S.

Reznik sprla ter sta se kar z noži obdelovala. Mizar je mrtev obležal na bojišču.

(Veselica.) Dijaki Mariborskih srednjih šol priredé dne 21. avgusta veselico pri sv. Juriju na južni železnici. Čisti dohodek pripade družbi sv. Cirila in Metoda.

(Nezrelo sadje.) Na trgu se v Mariboru najde večkrat nezrelo sadje. To ni prav in gosposka ga brž odpravi s trga, prodajalcu pa še naloži kazen za navržek.

(Vojaške vaje v Gradcu.) Le-te se bodo vršile od 14. avg. do 8. sept. Podala se bodeta tje 2. in 4. bataljon 87. pešpolka iz Ptuja in Celja in trije bataljoni 47. pešpolka iz Maribora.

(Samomor.) Jakob Krajnc, krojač v Gornjem gradu, se je dne 8. julija v Kropi vstrelil. Kaj je mladega moža v to pripeljalo, ni znano.

(Nagla smrt.) G. Viktor Dolenc, posestnik tiskarne in urednik „Edinosti“ v Trstu, je v sredo, dne 20. julija, umrl po kratki pa težki bolezni. Ranjci je bil mož ter ima velicnih zaslug za slov. ljudstvo. Naj počiva v miru.

(Omika ali ka-li.) V noči od 19. na 20. julija so v Celovcu ponočnjaki obsipali hišo č. g. A. Einspielerja s kamenjem. Kakor pest debelo je letelo skozi okna v stanovanje.

(Požarna bramba.) Prihodnjo nedeljo, dne 24. julija ima požarna bramba na Slatini očitne vaje, potem pa bode njej na korist tom-bola. Od nje si obeta obilo dobička.

(Slov. slovstvo.) Jos. Stitarja zbranih spisov je prišel že 5. snopič na svitlo.

(Pogreb.) Včeraj 20. t. m. so pri sv. Križu nad Mariborom v hladno zemljo položili Smonik-ovo gospodinjo, mater znanega rodoljuba prof. Fr. Hauptmana v Gradcu. Ranjka je bila vzgledna gospodinja in skrbna mati; odredila je 7 vrlih sinov, katerih je najstarejši oženjen na Dobajevem pri sv. Križu, trije so še doma pri očetu, eden je profesor, dva pa učitelja. Kako je bila ranjka spoštovana in kako je čislana Smonikova hiša sploh, kazal je sijajni pogreb, katerega se je udeležilo nad 200 faranov in drugih ceniteljev ranjke matere in Smonikove rodovine. Naj počiva v miru!

(Duh. spremembe.) Č. gosp. J. Wolf, kaplan v Gornjem gradu, pride k sv. Štefanu pri Šmarju, č. g. Arm. Kapus, kaplan v Vitanju, pa v Slivnico pri Celju in č. g. Jur. Selih, novomašnik, pride na njegovo mesto v Vitanje.

Loterijne številke:

V Trstu 16. julija 1887: 88, 36, 41, 71, 27
V Lincu „ „ 40, 26, 79, 18, 29

Mili darovi za pogorelce.

Za pogorelce pri Novi cerkvi daroval je dekanjski urad v Rogacu 10 fl. 71 kr. Bog plati!

Najnovejša slovenska knjiga
za P. T. učitelje, učiteljice in prijatelje šole.

Šolske Drobtinice

v petindvajsetletni spomin smrti

A. M. SLOMŠEK-A.

Spisal Fr. Jamšek,
nadučitelj in bivši c. k. okr. šol. nadzor. v
Reichenburgu.

Cena brošur. iztisu 1 gld., v platno vez. 1 gld.
20 kr., po pošti 10 kr. več. — Naróči se lahko
v vsakej bukvarni ter pri založniku

J. R. Milic-u,

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Kuharica poštena, spretna se išče. Ponudbe pod
naslovom: gospá Lina plem. Ritter v
Gorici (Görz.) 5-5

Želim kupiti od prve roke kislá na-
Zdravna vina. Naslov: A. Gröbel-
bauer, Knittelfeld. 12-12

Prave brnske
suknene robe, meter, po 1 gld. in več, najboljšé
vrste razpošilja po izdelani ceni
Leop. Epstein v Brnu.
Na ogled franko. 16-20

V zalogi tiskarne sv. Cirila v
Mariboru se dobi:

„**Duhovni Vrtec**“

ali

„**Molitvenik**“

za katoliško mladež s podukom za sv. birmo.

Vežan v črnem usnju z zlatim obrezkom brez
kopče . . . . . gld. — .85

Vežan v črnem usnju z zlatim
obrezkom s kopčo . . . . . „ — .95

Vežan v chagrin s tesnim okvirom
in s križem . . . . . „ 1.70

Vežan v chagrin z okvirom iz
nikeljna . . . . . „ 1.80

Posamezni iztisi po pošti v črnem usnju
5 kr., v chagrinu 10 kr. več.

Javna zahvala.

Dne 19. junija t. l. mi je pogorela moja hiša v Trnovci št. 20 okraj slovenska Bistrica. Bila sem zavarovana pri zavarovalnici „Dunajsko zavarovalno društvo“, katero mi je izplačalo danes v mojo popolno zadovoljnost, potem ko je glavni zastopnik č. gosp. Karol Breznik v Mariboru, škodo cenil, precej po njem vso svoto, za katero sem bila zavarovana.

Primorana sem, da slavni Dunajskeje zavarovalnej družbi izrekam svojo najprisrčnejšo zahvalo in priporočam isto vsakemu, kateri se hoče dobro zavarovati.

Trnovec, dne 16. julija 1887.

Agata Mlakar, posestnica.

J. B. Purger, kiporez v Gröden-u na Tirolskem prosil je, da njegova dela kiptvorstva čast. duhovščini naše nadškofije priporočamo.

Nam v to svrhu v pregled poslani nariski za razne cerkve v Galiciji in v drugih avstrijskih pokrajinah izdelanih Kristusov, Madon in svetih podob, kakor tudi spričevala dotičnih cerkvenih predstojnikov priporočajo Purgerjeva dela ne samo zavoljo njih umetnosti, temveč tudi zarad nizke cene.

Priporočamo tedaj čast. župnikom in drugim cerkvenim predstojnikom, kateri hočejo svojim cerkvam res lep kip priskrbeti, zavod imenovanega kiporeza.

† Severin, nadškof.

Od r. kat. metrop. konzistorija, v Lvovu dne 9. marca 1887.

Dr. J. Weber, kancelar.

Spričevalo.

Podpisani naročil je pri g. J. B. Purgerju v Gröden-u na Tirolskem križev pot in se sme reči, da je delo izvrstno in umetno. Razne figure so nežne in ljubeznjive. Tudi zunanja oprava je prav lična. Dozvoljujem si tedaj ta zavod vsem duhovnim bratom najtopleje priporočati.

Pri sv. Marjeti niže Ptuja 1887.

Jakob Trstenjak, župnik.

Naznanilo.

Podpisani izdeluje cerkveno opravo, namreč Casula, Pluviale, Dalmatica vsake barve, obleko za cerkvene strežaje, bandera, pogrinjala za kondukte, talare itd. po prav nizki ceni.

Častiti duhovščini se priporoča

Jožefa Štrožer,
krojač v Braslovčah, pošta Braslovče
via Cilli.

1-3

Oznanilo.

Na državni gozdnarski šoli v Gusswerku pri Marija Celji se oddajo s 1. oktobrom t. l. tri deželne štipendije in sicer ena po 250 gld. in dve po 200 gld.

Več glej v „Slov. Gosp.“ št. 27. 2-2

Pri **Janezu Žimnjaku**, podkovaču v Celju, se takoj sprejme **učenec**, kateri je 16—17 let star ter ima dobra spričevala o nravih in šolskem poduku. Nima nič opraviti z domačimi živali, otroci ali na njivi, temveč samo v kovačnici. 1-3

Prodaja posestva.

Prodam svoje posestvo v Visočah, v občini Golobinjaku pol ure od Planine, od 1. januarja 1888 v okraj Sevniški spadajoče pod zeml. knjižno štev. 25, katero ima prav ugodno lego ter obstoji iz 52 plugov in ni nezadolženo. Kupci naj se obračajo do mene.

Kozje, meseca julija 1887.

Anton Pajk,

1-3

lastnik.

Lepo posestvo na prodaj!

Pri sv. Križu nad Mariborom, v občini Šober, št. 31 je lepo posestvo na prodaj. Ono ima 120 oralov zemlje, 1/2 orala vinograda, 40 njiv, 70 loga in 3 zidana poslopja. Cena je 3800 gold., katerih se plača 2000 gold. h krati, ostalo lahko ostane na zemljišču. Proda se že z letošnjimi pridelki vred. V Cveniku vinograd in sadunosnik, 5 plugov in hlev vse za 3400 gld.; v Radvanji njiva in travnik 4 plugi 600 sežnjev za 1000 gld.; v Lembahu vinograd 4 plugi in hram z prešo 8000 gld.

Fr. Mártinec,

3-3

krojač v Mariboru hšt. 6 v flosarski ulici.

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabi), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovjšim vspehom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsakteri družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

Depôts v Mariboru lekar Bancalari, v Gradcu Eichler in Nedved, v Celju Kupferschmied, v Celovcu Thurnwald, v Beljaku Scholz, v Tarvisu Siegel. 17

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradcu (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi:

Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijaceljske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20^z

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: manjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

☛ svarilo! ☛

Opozarjamo, da se tiste istinite Marijaceljske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Vsa ta naštetá zdravila se samo prava dobijo

v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža

☛ in se vsak dan s pošto razpošiljajo. ☛

Cvet zoper trganja (Gicht),

je odločno najboljše zdravilo zoper protin in revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živeih, otekline, otrpnele ude, in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilo zahval. Zahteva naj se samo „cvetú zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem. 1 steklenica 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Schutzmarke.

☛ Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirup kranjski

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

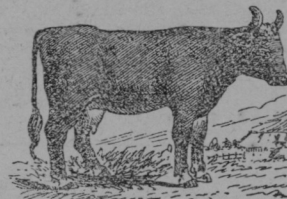
Kričistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno izkazale pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljicah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

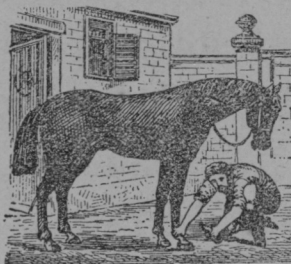
Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih kray, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po érevih, bezgavk. vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo

dobrega mleka. Zamotek z rabilnim navodom velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 fl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégi žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križu itd., otekanji nog, mehurnjih na nogah, izvinjenji, tišcanji od sedla in oprave, pri sušici itd. skratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 stekl. z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Na znanje!

Ignacijev sejem bode letos pri sv. Lovrencu v Slov. goricah v soboto dne 30. julija.

Prostovoljna prodaja.

V prav dobrem stanu se nahajajoča hiša z opeko pokrita se proda. V tej hiši je bila že od nekdanj krčma in trafika in ste še zdaj na lepem prostoru, kjer se obrača cesta v Ljutomer, v Možkanjce (na železnico) in dalje k sv. Marjeti in čez Dravski most ali na brodu (pri sv. Marjeti) v Zavrče in k sv. Barbari v Halozah.

V hiši je kuhinja in prostori, kateri so potrebni h kuhinji in pod hišo vinska klet. Na dvorišču je studenec, vrt za zelenjavo, namreč za kuhinjsko rabo, ter so tudi novi svinjski hlevi, dalje steljnik, gospodarsko orodje in posodje, kakor tudi klet za zelje, repo, krompir, kašča za žito itd. Mali dve njivi čisto blizu hiše se tudi prodate. Dne 1. novembra t. l. lahko kupec krčmo na svojo roko odpre.

Cena za vse skupaj 1600 gld., gledé izplačevanja se bode kupec več s podpisanim dogovoril, samo se naj oglasi dne 24. julija t. l. ob 4 uri popoldan v Dornavi št. 73 blizu Ptuja. Franc Šegula, posestnik in krčmar.

Denar dobijo civilne in vojaške osebe, tudi v pokrajinah od 300 gld. naprej za 1-10 let, oziroma se lahko v malih obrokih nazaj plača. Naslov: **F. Gurré, Credit-Geschäft, Graz.** 1-25

Zahvala.

Velika toča dne 31. majnika 1887 popolnoma uničila je tudi naše poljske pridelke. Ogersko-francoska zavarovalnica. (Franco-hongroise), pri kateri smo naše njive proti toči zavarovali, preiskala je po svojem glavnem zastopniku v Gradcu, „Tonethof“, pouzročeno škodo ter je škodo tako hitro izplačala, da si štejem v dolžnost, temu zavodu za njegovo postopanje zahvalo očitno izreči ter ga vsem gospodarjem priporočati.

Pri sv. A. n. Iražu v Slov. goricah, dne 10. julija 1887.

Franc Čuček,
Peter Toplak.

Štefan Pichler,
agent in obč. predstojnik.

Izvrstne kapljice za svinje

Viljema Dodelle, občinsk. zdravnika v Beljaku, so najboljše zdravilo, da se izogibljejo in varujejo tekoče žgeline, šene in se posebno priporočajo v poletnem času. Steklenica 40 kr. Dobijo se v dež. lekarni

F. LINK-a

v Slov. Bistrici na spodnjem Štajarju.

➔ Pošiljatve se vršijo proti gotovemu plačilu ali poštneemu povzetju. 1-3

Prememba prodajalnice.

Prodajalnica galantrijskih, kratkih in pletenih reči

➔ „k nizki ceni“ ➔

nahaja se od dne 1. julija naprej

na Grajskem trgu, hšt. 8.

v E Tissovej hiši, oštarija „k črnemu orlu“.

Jaz bodem skrbel vedno za večje in raznotero blago, pa tudi da bode vse po prav nizki ceni. za to prosim p. n. občinstvo za prihodnje zaupanje, ter se zahvaljujem za doslenje. S spoštovanjem